

نگرانی‌های تخصیص قیر در ۱۴۰۱

براساس بند «ز» تبصره یک ماده واحده لایحه بودجه سال ۱۴۰۱، وزارت نفت، سال آتی نیز به روال امسال و سال‌های گذشته مکلف شده نسبت به قرار دادن نفت خام به صورت ماهانه در اختیار پالایشگاه اقدام کند. بدین معنا که در صورت تصویب این بند از لایحه بودجه از سوی مجلس، سال آینده نیز وزارت نفت باید معادل ۱۵ هزار میلیارد تومان نفت خام، ماده اولیه قیر را که همان وکیوم‌باتوم است در اختیار ۶ دستگاه اجرایی جهت مصارف گوناگون قرار دهد.

براساس آمار مرکز پژوهش‌های مجلس سال ۱۳۹۲ تنها نیم میلیون قیر رایگان توزیع شد. اما میزان قیر تخصیصی، سالیانه افزایش پیدا کرد و به ۲ میلیون تن در سال‌های ۱۳۹۵ و ۱۳۹۶ رسید؛ همچنین در سال‌های ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸، ۴ میلیون تن قیر از مجموع قیر تولیدی کشور در قالب این طرح توزیع شد. برای مثال بنابر بودجه سال ۱۳۹۸ دولت مکلف به تخصیص ۴ میلیون تن وکیوم‌باتوم به دستگاه‌های دولتی برای اجرای پروژه‌های ساخت و ساز شد و در این سال کل تولید قیر کشور حدود ۶ میلیون تن بوده است. اما آمارهای منتشره شرکت، از صادرات ۲۰۲ میلیون تنی قیر کشور خبر می‌دهد که این آمار به وضوح نشان می‌دهد بخش بزرگی از قیر رایگان به جای مصرف در بخش‌های عمرانی به خارج از کشور صادر شده است. همچنین براساس گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، این رویه در سال‌های ۹۷ و ۹۶ نیز وجود داشته و انحراف زیادی در میزان قیر رایگان تخصیص داده شده با مصرف این قیر در کشور به ثبت رسیده است. حالا معاون وزیر نفت در گفت‌وگو با ایلنا می‌گوید: نگرانی‌های تخصیص قیر از این بابت است که فرآورده به لحاظ سطح کیفی افت کند و یا در جای دیگر غیر از آنچه هدف گذاری شده، مصرف شود.

جلیل سالاری ادغان می‌کند: طرح تخصیص ۱۵۰ هزار میلیارد ریال نفت‌خام مازاد بر سقف منابع به پالایشگاه‌ها در بودجه ۱۴۰۰ بوده و در سال ۱۴۰۱ هم تکرار شده است، در واقع از محل معادل خوراک، نفت خام به پالایشگاه‌ها داده شده و به نسبت به برخی دستگاه‌های متولی هم وکیوم‌باتوم تحویل داده خواهد شد و جهت تخصیص میزان سهمیه با شرکت‌های قیرسازی و اسفالت توافقی می‌شود. وی می‌افزاید: وکیوم‌باتوم بر مبنای پایه و عرضه در بورس سی در سال ۱۴۰۱ تحویل داده می‌شود، امسال هم از ابتدای مهر عملیاتی شد و بخشی از دستگاه‌های متولی نیز برداشت داشته‌اند. مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی درباره احتمال رانت‌زا بودن این اقدام می‌گوید: باید نظارت صورت گیرد که وکیوم‌باتوم چه سلی تحویل و تبدیل می‌شود، ۲۰ درصد قیمتی از محل تحویل وکیوم‌باتوم به قیر است که به عنوان هزینه فرآورده است.

وی تأکید می‌کند: در هر حال تمام موارد باید پیش‌بینی شود که در مسیر خودش انجام و دستگاه متولی باید پیش‌کند که قیر تخصیصی در جایگاه خود و در راه روستایی و بنیاد مسکن به مصرف واقعی برسد.

۱۵/۲ درصد افزایش مصرف بنزین در ۱۴۰۰

از ابتدای سال جاری تاکنون روزانه حدود ۸۶.۳ میلیون لیتر بنزین توزیع شده که در مقایسه با میزان ۷۵ میلیون لیتری در سال گذشته، افزایش ۱۵.۲ درصدی مصرف این فرآورده در کشور را نشان می‌دهد. این میزان با توجه به صعودی بودن روند توزیع مصرف بنزین در کشور و نزدیک شدن به ماه‌های پایانی سال، باز هم افزایش خواهد داشت که البته به محدودیت‌ها و ممنوعیت‌های وضع شده مرتبط با کرونا نیز بستگی خواهد داشت؛ اما اگر ممنوعیت‌ها کم باشد، این عدد در تعطیلات نوروزی به حد اکثر مقدار می‌رسد. به گزارش ایسنا، پیش‌بینی می‌شود که تردد در تعطیلات نوروزی امسال به مراتب از تعطیلات نوروزی سال‌های قبیل بیشتر باشد و پیش‌بینی می‌شود که مصرف بنزین در کشور بیشتر خواهد بود و روند مصرف بنزین نیز افزایشی است.

۹۰۵ مگاوات ظرفیت تجدیدپذیرها در ایران

اکنون ظرفیت تجدیدپذیرها به ۹۰۵ مگاوات رسیده اما این میزان یک درصد ظرفیت کل کشور است و طبق قانون باید به پنج درصد می‌رسیدیم. هر چند در حوزه تجدیدپذیرها نسبت به دنیا عقب هستیم اما وعده‌های خوشی در حوزه توسعه تجدیدپذیرها به گوش می‌رسد.

به گزارش ایسنا، اکنون در ایران تنها یک درصد از انرژی برق کشور از محل انرژی‌های تجدیدپذیر تأمین می‌شود و در نقطه مقابل بیشتر انرژی برق کشور را منابع تجدیدناپذیر تأمین می‌کنند. وضعیتی بشدت غیرقابل قبول که پیرامده‌های زیست محیطی مثل آلودگی هوا تنها یکی از آسیب‌های بیرون کننده آن است.

آغاز به کار ۲۴ هزار میلیارد تومان پروژه جدید نفتی

مدیرکل روابط عمومی وزارت نفت با تبیین روزهای پرکار وزارت نفت در بهمن ماه گفت: در هفته گذشته با حضور رئیس جمهوری افتتاح و آغاز به کار پروژه‌های مختلف در حوزه‌های گازرسانی و انتقال گاز و پتروشیمی با ارزش ۴۰ هزار میلیارد تومان را داشتیم. از این مقدار ۱۶ هزار میلیارد تومان برای افتتاح پروژه‌ها و ۲۴ هزار میلیارد تومان برای آغاز به کار پروژه‌های جدید بود.

به گزارش ایرنا، «علی فروزنده» با اشاره به بهره‌مندی ۳۱ استان کشور از مواهب پروژه‌های گازرسانی گفت: یکی از نخستین سفرهای استوایی رئیس جمهوری به استان خراسان جنوبی انجام و مصوب شد این استان، به جای یک تا دو سال، ظرف پنج‌ماه این هدف متحقق شد و توانستیم با حضور رئیس جمهوری از این پروژه‌ها بهره‌برداری کنیم. فروزنده ادامه داد: پروژه‌های گازرسانی تقریباً در دو سال آینده به طور کامل به بهره‌برداری و اتمام می‌رسند و جایی در کشور باقی نخواهد ماند که به گاز دسترسی نداشته باشد.

سرمایه‌گذاری در صنایع نفت و گاز تحریم‌ها را بی‌اثر می‌کند

عضو کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه تداوم سرمایه‌گذاری در صنعت نفت موضوعی مهم و راهبردی است، گفت: سرمایه‌گذاری در حوزه نفت و گاز سبب بی‌اثر شدن تحریم‌ها می‌شود. هادی بیگی نژاد در گفت‌وگو با شانا با بیان اینکه دولت سیزدهم از زمان آغاز فعالیتش نفت در حال برنامه‌ریزی و اقدام‌های اجرایی برای توسعه زیرساخت‌های کشور است، گفت: امروز تداوم سرمایه‌گذاری در صنعت نفت موضوعی مهم و راهبردی است، بی‌شک سرمایه‌گذاری در صنایع نفت و گاز سبب بی‌اثر شدن تحریم‌ها می‌شود. وی افزود: شرکت‌های خصوصی می‌توانند در بخش بالادست صنایع نفت و گاز سرمایه‌گذاری کنند، این رویکرد در صنعت گاز به تقویت شبکه توزیع کشور کمک می‌کند و برای مصرف داخلی صنایع نیز سودمند است.

- پنجشنبه ۲۸ بهمن ۱۴۰۰**
- سال بیست و هشتم**
- شماره ۷۸۵۲**

مدیرعامل شرکت ملی نفت در گفت‌وگو با «ایران» تشریح کرد:

جزئیات توسعه ۷ میدان نفتی و گازی در دولت سیزدهم

مذاکرات با شرکت های نفتی خارجی در جریان است که نتایج آن بزودی اعلام می شود

گروه اقتصادی / از زمان آغاز به کار دولت سیزدهم تاکنون قرارداد توسعه ۷ میدان نفتی و گازی با شرکت‌های معتبر داخلی و خارجی به ارزش ۴ میلیارد و ۵۰۰ میلیون دلار منعقد شده و آن طور که مسئولان صنعت نفت می‌گویند بیش از ۱۰ تهاهنامه نیز در این راستا امضا شده است که احتمالاً بزودی منجر به قرار داد می‌شود. برای بررسی این موضوع سراغ محسن خجسته مهر، مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران رفتیم. او در این گفت‌وگو عنوان می‌کند که اگرچه مذاکرات با شرکت‌های خارجی ادامه دارد اما صنعت نفت در سال پایانی دولت سیزدهم را نیز در این بخش به ترمیم می‌کند.

■ در روزهای اخیر وزیر نفت اعلام کرد که ۴.۵ میلیارد دلار قرار داد توسعه‌ای امضا شده است. چه سهمی از این قراردادها مربوط به سرمایه‌گذاری خارجی است؟
مذاکرات با شرکت‌های خارجی و امضای قرارداد و تهاهنامه در این چند ماه با شرکت‌های خارجی در جریان بود و به نتایجی نیز رسیده‌ایم؛ اما اجازه دهید که جزئیات آن را به وقتش اعلام کنیم. ما امیدواریم و خیلی طول نمی‌کشد.

■ آیا این قراردادها، تهاهنامه‌ها و مذاکرات برای بخش بالادستی است؟
بله. الان هم در حال مذاکره هستیم. البته این طور نیست که منتظر بمانیم. همواره این وظیفه و مأموریت را برای خودمان قائل هستیم که از توان و ظرفیت داخل به شکل حداکثری استفاده کنیم؛ حتی اگر سرمایه‌گذاری خارجی باشد یا تحریم‌ها برداشته شود. رویگرد ما این است که نه تنها بتوانیم با توان داخل، بخشی از نیاز صنعت را پوشش دهیم و بطرف کنیم، بلکه روزی برسد که سرمایه‌گذاران ما بتوانند توانشان را در اختیار خارج از کشور هم قرار دهند و صادرات خدمات مهندسی داشته باشیم.

این اواخر هم حرکتی اساسی-که نشان دهنده رویکرد دولت سیزدهم است- در توسعه و بسط استفاده از شرکت‌های فناوری، استفاده از شرکت‌های دانش‌بنیان انجام دادیم و قرارداد مهمی را در این زمینه منعقد کردیم. چراکه اعتقاد داریم علم، دانش و فناوری، قدرت و اقتدار می‌آورد. به طوری که فقط با جهاد دانشگاهی حدود ۲۷۵ میلیون دلار قرارداد و تهاهنامه امضاء-حرفه‌ای است که می‌توانیم

در حوزه سرمایه‌گذاری به‌دنبال آن هستیم که بتوانیم منابع مالی را که در بازار سرمایه ایجاد می‌شود در بخش بالادستی صنعت نفت هدایت و از آن هم استفاده کنیم. استفاده از بازار سرمایه، ویژگی‌ها و الزامات خاص خودش را دارد و در بخش پایین‌دستی، چون بخش‌های تملک دارایی پیش می‌آید، نیازمند ابزارهایی است. روی داد و از افزایش تنش میان سطح عرضه بتوانیم بخشی از منابع مالی را که در بازار سرمایه به وجود می‌آید، به سمت طرح‌های بالادستی شرکت ملی نفت سوق دهیم. بنابراین اگر بتوانیم از این ابزارها و از این سازوکارها استفاده کنیم،

تحریم‌ها را به کمک آن خنثی کنیم. یکی دیگر از کارهایی که در شرکت ملی نفت ایران به‌دنبال آن هستیم، این است که متقاضی و خریدار انرژی نیز باید سهمی در انجام سرمایه‌گذاری داشته باشند. به عبارت دیگر، اگر قرار است براساس آن سرمایه‌گذاری، خوراک مورد نیاز آن متقاضی انرژی تأمین شود، باید خودش نیز در این سرمایه‌گذاری سهیم باشد. به این ترتیب، هم می‌تواند اصل و فرع سرمایه‌اش را ببرد و هم ما می‌توانیم به خوراک مصرفی اعم از گاز، نفت خام، میعانات گازی و سایر فرآورده‌ها بدهیم.

با این روش، یک زنجیره جدیدی را ایجاد می‌کنیم و اطمینان می‌دهیم که این که بتوانیم بر شرایط غلبه کنیم باید منابع مالی در دسترس را مدیریت کنیم. هم‌ا‌ش این است که منابع در دسترس را به طرح‌های اولویت‌دار اختصاص می‌دهیم. دوم این‌که این منابع در دسترس را به طرح‌هایی اختصاص می‌دهیم که زودبازده هستند و نیاز صنعت و مأموریت صنعت را زودتر محقق می‌کنند. این یکی از روش‌ها است. روش دیگر این است‌که ما بتوانیم از حداکثر نقدینگی داخل کشور استفاده کنیم. این یک موضوع خیلی مهمی است که ما بتوانیم از این ظرفیت قابل توجه منابع مالی که اعتقاد داریم در کشور وجود دارد و هنوز از آنها استفاده نکرديم به‌طور کامل بهره ببریم.

چند موضوع در این خصوص مطرح است؛ فکر می‌کنم باید پیمانکاران صنعت نفت را به سرمایه‌گذاران صنعت نفت تبدیل کنیم. پیمانکاران توانمندی داریم که منابع مالی قابل توجه و نقدینگی خیلی خوبی دارند. ما به جای این‌که به آنها در قالب پیمانکاری کار دهیم، اجازه دهیم که سرمایه‌گذاری کنند.

پروژه‌های نفت جذاب هستند و باید این زمینه را در راستای توسعه کسب و کار فراهم کنیم. البته باید طرح‌هایمان را بر دستی معرفی کنیم؛ مدل‌هایی را در مقابل پیمانکاران و سرمایه‌گذاران قرار دهیم و جذابیت‌های لازم را ایجاد کنیم. یکی از مشکلات که ممکن است ریسک سرمایه‌گذار باشد، شناساندن طرح است. نشانختن طرح ریسک را افزایش می‌دهد. باید قادر باشیم ویژگی‌ها و جذابیت طرح را به سرمایه‌گذار ب‌شناسانیم و به سرمایه‌گذاران داخلی اطمینان دهیم که پول سرمایه‌گذاری بازمی‌گردد. این اطمینان بخشی از مهم‌ا راه‌هایی است که می‌توانیم

تحریم‌ها را به کمک آن خنثی کنیم. یکی دیگر از کارهایی که در شرکت ملی نفت ایران به‌دنبال آن هستیم، این است که متقاضی و خریدار انرژی نیز باید سهمی در انجام سرمایه‌گذاری داشته باشند. به عبارت دیگر، اگر قرار است براساس آن سرمایه‌گذاری، خوراک مورد نیاز آن متقاضی انرژی تأمین شود، باید خودش نیز در این سرمایه‌گذاری سهیم باشد. به این ترتیب، هم می‌تواند اصل و فرع سرمایه‌اش را ببرد و هم ما می‌توانیم به خوراک مصرفی اعم از گاز، نفت خام، میعانات گازی و سایر فرآورده‌ها بدهیم.

با این روش، یک زنجیره جدیدی را ایجاد می‌کنیم و اطمینان می‌دهیم که این که بتوانیم بر شرایط غلبه کنیم باید منابع مالی در دسترس را مدیریت کنیم. هم‌ا‌ش این است که منابع در دسترس را به طرح‌های اولویت‌دار اختصاص می‌دهیم. ضمن آنکه بر اساس مدل‌های اقتصادی، اصل و فرع پول سرمایه‌گذاری شده را نیز برمی‌گردانیم. حالا این مصرف‌کننده می‌تواند واحدهای پتروشیمی، واحدهای پالایشگاهی یا پتروپالایشگاهی باشد. خوشبختانه در بخش پایین‌دستی و به‌ویژه پتروشیمی‌ها، توان مالی قابل توجهی وجود دارد. این یک منبع مالی جدید است.

یکی از کارهای دیگری که باید انجام دهیم، این است که بتوانیم مجموعه بانک‌ها را وارد سرمایه‌گذاری کنیم، نه اینکه صرفاً از بانک‌ها تسهیلات بگیریم. البته تسهیلات گرفتن از بانک‌ها خوب است و الان هم خوشبختانه بانک‌ها در بخش انرژی تسهیلات خوبی می‌دهند، ولی ما موافق این هستیم که بانک‌ها به جای اینکه تسهیلات دهند، ما دیکته می‌کنند، هم راهبردها و سیاست‌های ما در شرکت ملی نفت ایران این است.

■ اما شمار اظهارات اخیر خود به اهمیت توسعه میادین مستقلی مانند پارس شمالی هم اشاره کرده بودید.
بله، این یک استثناست. در بحث تأمین گاز مورد نیاز کشور، اول میادین مشترک و بعد غیرمشترک اکنون در اولویت‌های توسعه‌ای ما هستند. طبیعی است که اولویت یک، میادین مشترک است و بعد غیرمشترک. چون بخش‌های تملک دارایی پیش می‌آید، نیازمند ابزارهایی است. روی این موضوع نیز در حال کار هستیم که جایی که نیاز ما از میادین مشترک در بازار سرمایه به وجود می‌آید، به سمت طرح‌های بالادستی شرکت ملی نفت سوق دهیم. بنابراین اگر بتوانیم از این ابزارها و از این سازوکارها استفاده کنیم،

http://irannewspaper.ir

editorial@irannewspaper.ir

محسن علی‌محمدی، ایران

سرمایه‌گذاری کنیم. در برنامه‌هایمان است که بتوانیم با تخصیص منابع مالی لازم و استفاده از تکنولوژی‌های جدید، به این مرحله برسیم که پروژه‌های ازدیاد برداشت مهم را در سیاق بین‌المللی اجرا کنیم. فعلاً در مقیاس آزمایشگاهی کار را شروع کرده‌ایم. فعلاً نمی‌توان اعداد واقعی برای برنامه‌ها عنوان کرد. باید محاسباتمان و اقداماتی را انجام دهیم.

■ به‌عنوان سؤال آخر، نمای پایانی صنعت نفت در بخش بالادست را در روزهای آخر دولت سیزدهم چگونه می‌بینید؟

نمای نهایی بالادست صنعت نفت در دولت سیزدهم این است که ظرفیت تولید نفت و گاز بیشتر شده است. این حتمی است و ما باید این کار را بکنیم. دومین اقدام افزایش تولید از میادین مشترک است. ما به توسعه میادین مشترک اولویت می‌دهیم و این هم یکی از مأموریت‌هایی است که در دولت سیزدهم خواهیم داشت. سوم اینکه ان‌شاءالله به سمتی حرکت می‌کنیم که هم تحریم‌ها را خنثی کنیم، هم کسب و کارها را توسعه دهیم و فروشمان را در

این زمینه بالا ببریم.

نکته دیگر این است که از طریق شرکت‌های فناوری و مراکز علمی و پژوهشی کشور هم نسبت به توسعه علم و دانش شرکت‌های فناوری اقدام کنیم و هم به سمتی برویم که اقتصاد نفت را دانش‌بنیان کنیم و استفاده حداکثری از مجموعه دانشگاه‌هایمان داشته باشیم.

از دیگر مأموریت‌های ما این است که به سمت ساخت داخل برویم. قانون حداکثر استفاده از توان داخل را اجرا کنیم و ساخت تجهیزات مورد نیاز صنعت نفت را افزایش دهیم و تا جایی که امکان دارد، اجرای پروژه‌هایمان را ایرانی کنیم. خوشبختانه امروز طرحی ۸۵ درصدی داریم. این پروژه‌ها را به سمت تولید تجهیزات فاندالم کالری اهربردی حرکت کنیم و این بخش را نیز بومی کنیم.

در زمینه نیروی انسانی برنامه این است که جذب نخبگان را به حد اکثر برسانیم، یعنی افزایش و جذب نیروی انسانی باید توسط نخبگان کشور باشد و صنعت نفت باید هاب نخبه‌پروری شود. خوشبختانه ما در بخش نیروی انسانی بسیار غنی هستیم و هنر ما باید این باشد که نیروی انسانی نخبه را جذب و نگهداری کنیم.

■ تمرکز شرکت ملی نفت ایران در دولت سیزدهم روی کدام یک از این مباحث است: افزایش ضریب بازیافت وازدیاد برداشت یا توسعه میادین؟

در برنامه بلندمدت برنامه‌ریزی و تبیین کردیم که هر دو بخش دیده شود اما بخشی از افزایش تولید این دوره حاصل از اجرای برنامه‌های ازدیاد برداشت خواهد بود.

■ الان ضریب بازیافت میادین نفتی ایران به طور متوسط حدود ۲۵ درصد است. برنامه مشخصی برای افزایش این ضریب تا پایان دولت سیزدهم دارید؟
افزایش ضریب بازیافت مکانیسمی دارد و ارقام در میادین نفتی مختلف است. اگر می‌خواهیم ضریب بازیافت یعنی میزان برداشت نفت از میدان را بالا ببریم، باید پروژه‌های ازدیاد برداشت را اجرا کنیم. برای اینکه پروژه‌های ازدیاد برداشت را شروع کنیم، مقدمه مهمی احتیاج است. یکی از آنها این است که کارهای شبیه‌سازی و مدل‌سازی انجام دهیم؛ باید کارهای تحقیقاتی را در این زمینه دنبال کنیم و بعد غیرمشترک.

ممکن است توأمان هم باشند. تا آن جایی که نیاز ما از میادین مشترک در بازار سرمایه به وجود می‌آید، به سمت طرح‌های بالادستی شرکت ملی نفت سوق دهیم. بنابراین اگر بتوانیم از این ابزارها و از این سازوکارها استفاده کنیم،

خبر دادند. وزارت امور خارجه کره جنوبی اعلام کرده است که این کشور و ایران رابزنی‌هایی برای بحث در مورد راه‌های حل اختلافات چندساله بر سر دارایی‌های بلوکه‌شده ایران تحت تحریم‌های آمریکا انجام داده‌اند. به نوشته خبرگزاری یونپاץ کره جنوبی، در حالی که مذاکرات چندجانبه برای احیای توافق هسته‌ای ۲۰۱۵ ایران وارد مرحله نهایی می‌شود، بانکداران ایرانی و مقامات شرکت ملی نفت ایران هم‌اکنون در کره جنوبی هستند تا با مقامات سئول دیدار و درباره مسائل اقتصادی معلق‌گفت‌وگو کنند.

پیش از ۷ میلیارد دلار از وجوه ایران در دو بانک کره‌ای تحت تحریم‌های ایالات متحده بلوکه شده است. در این دیدار دو روزه که از روز سه‌شنبه آغاز شده، دو طرف درباره گزینه‌های پرداخت پول‌های بلوکه شده ایران و امکان و ازسرگیری تجارت نفت به منظور آماده‌سازی برای کاهش احتمالی تحریم‌های آمریکا علیه ایران مذاکره کردند. کره جنوبی قبل از تحریم‌های ایران در سال ۲۰۱۸ بالغ بر ۱۸.۵ میلیون بشکه در ماه از خریداران نفت ایران از جمله کره به لطف معافیت‌ها می‌توانستند به خرید خود ادامه دهند، این خریدها تمدید نشد و واردات در نیمه اول سال ۲۰۱۹ متوقف شد.

اقتصاددانان «بانک آمریکایی مریل لینچ» محاسبه می‌کنند که «توافق با ایران می‌تواند بازی نفت را تغییر دهد و احتمالاً ترازها را به سمت مازاد ۵۰۰ هزار تا یک میلیون بشکه در روز در اواسط میلیون بشکه در روز برسد.

اکنون کمیونست‌با تأکید بر اینکه «کلید حل مسأله، افزایش سرمایه‌گذاری و تولید نفت بیشتر تا زمانی است که جهان، نفت یک باز برای همیشه، کمتر به این سوخت فسیلی آینده وابسته شود»، می‌نویسد: این روند، مستلزم «زمان» است که اقتصاد آن را در اختیار ن‌دارد. بنابراین بازگشت ایران به بازارها می‌تواند راه‌حلی ساده، سریع و مؤثر برای خاموش کردن آتش نفت باشد.

ال‌اکنونیست، یونپاץ

به‌طور منطقی خوشبین است که رهبران درگیر در بن‌بست سیاسی بین روسیه و غرب بر سر مسأله اوکراین می‌توانند صلح و ثبات را بازگردانند. وی افزود: ژئوپلیتیک و سرمایه‌گذاری ناکافی عظیم بازار نفت را هدایت می‌کند و بزرگی برای بازارهای نفت است.

■ از ایران است

در ادامه روند افزایش جذابیت نفت ایران برای مشتریان، رسانه‌های کره جنوبی از برنامه این کشور برای ازسرگیری واردات نفت از ایران پس از سه سال وقفه